

RAMON BATALLA | Professor UdL i investigador ICRA

“De l'aigua en depèn, fins i tot, el nostre model social”

Ramon J. Batalla lidera un grup de recerca mixt entre la UdL i l'Institut Català de Recerca de l'Aigua. Estudiós de l'impacte del canvi climàtic en els recursos hídrics i els rius, reivindica el valor de la recerca i la millora en la gestió de l'aigua.

L'aigua ho és tot?

Gairebé. D'ella en depèn l'activitat econòmica, l'equilibri territorial, la producció d'energia, la salut dels rius i costes, la biodiversitat. En depèn, fins i tot, el nostre model social.

Fa una ganyota de preocupació quan ho explica.

La variabilitat del clima a la Mediterrània s'accentuarà, tot apunta que tindrem menys aigua i de manera més irregular: anys més secs i més humits que els actuals, més sequeres... i també més riuades.

Ens n'adonem prou?

...és difícil de dir, sovint un té la sensació que predica en el desert, mai més ben dit. Les prediccions poden fallar, però en aquest cas no parlo del futur, sinó del que ja sabem, del passat i del present. Els governs ho saben i les grans empreses també, però la societat té altres prioritats.

Què vol dir?

El cabal dels rius ha disminuït un 30% durant el

darrer mig segle, i encara no patim la paranoia del canvi climàtic! La reforestació de les àrees de muntanya ha tingut un efecte demolidor sobre la disponibilitat d'aigua. Un canvi d'ús del sòl com el que han experimentat les capçaleres dels rius és dramàtic per una regió mediterrània com la nostra.

Què fem, doncs?

Més recerca i més transferència de resultats a l'Administració i als grans usuaris, per afinar les prediccions i millorar la gestió. El major repte d'aquest segle és l'adaptació a una menor disponibilitat d'aigua, i com fer compatibles les demandes socials i ambientals. Ens hi va tot. I d'això a Lleida en sabem prou. Aquí es genera el 80% de l'aigua del país i no es que se'n faci un mal ús, però no és òptim; i sinó, mirem com estan els rius. I els embassaments no duraran sempre.

Ho pinta negre.

No pas, Israel va començar amb molts menys recursos i els hi va prou bé. Ara, també fan més recerca que ningú i tenen clares les prioritats. No cal alligonar la gent per estalviar aigua a l'aixeta sinó per acceptar el canvi de model hídric que necessitem. Lleida ho pot empènyer i liderar.

Necessitem un canvi de model hídric i Lleida el pot empènyer i liderar